

der var den virkende Aarsag til, at Gennemskæringen blev trumfet igennem. Det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) vilde insinuere, at jeg havde udtalt mig for en Gennemskæring ved Hvide Sande. Dette er stik imod, hvad jeg har sagt og gjort i denne Sag. Jeg har aldrig udtalt mig for Gennemskæringen, jeg har heller ikke udtalt mig for en Befæstning ved Hvide Sande som den, der er blevet gennemført. Saadanne Beskyldninger har det ærede Medlem ingen Ret til at fremsætte. Men de passer for øvrigt meget godt ind i det, som er kommet frem i denne Sag, thi der er kommet saa meget uvederhæftigt, saa meget løst, saa meget, som slet ikke passer med de virkelige Forhold. Dertil passer meget godt, hvad det ærede Medlem nu vilde insinuere. — Vi har nu begravet over 1 Mill. Kr. ovre ved Hvide Sande. Her har vi nu en Regning paa den Letsindighed, som er begaaet ved Gennemskæringen, den er paa 86,000 Kr. Men det bliver sikkert ikke den sidste, vi faar i Anledning af det, som er sket ved Gennemførelsen af Løbet ved Hvide Sande.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg maa udtale en Tak til den højtærede Minister for den Velvillie, han har vist overfor flere af de Spørgsmaal, jeg har fremdraget i Finansudvalget. Først skal jeg føje min Tak til flere andre Taleres for den Udsigt, der nu er til, at Persontrafikken Frederiksberg—Vanløse bliver optaget igen. Da Sagen var fremme ved Finanslovens anden Behandling, blev der stillet mange Vanskeligheder i Udsigt, og navnlig blev det anført, at Sagens Gennemførelse vilde paaføre Statsbanerne store Udgifter. Det tror jeg ikke er Tilfældet, og det er heller ikke kommet frem under denne Behandling. Der kan ganske sikkert etableres en Persontrafik, uden at Statsbanerne faar nævneværdig Udgift — ja, de vil muligvis endda faa en ikke saa ganske ringe Indtægt derved.

Ligeledes takker jeg den højtærede Minister for hans Stilling til Spørgsmaalet om Paabegyndelsen af Vanløse—Jyllinge-Banen. Beboerne derude kan ikke forstaa, at de ikke har kunnet komme til at paabegynde Bygningen af denne Bane, hvortil der ikke kræves en eneste Øres Udgift fra Statens Side. Pengene er for længe siden skaffede til Veje, men Sagen har, som jeg anførte i Gaar, i lang Tid ligget i Krigsministeriet. Nu er den endelig i forrige Uge sluppet ud derfra, og jeg haaber nu, at det ikke vil vare længe, før Koncessio-

nen kan gives, saaledes at Bygningen af Banen kan paabegyndes. Der er kun en Kommune, nemlig Herstederne, tilbage, hvor der endnu er nogen Strid om, paa hvilket Sted Stationen skal lægges, men den Vanskelighed maa vel kunne overvindes, saaledes at Banens Bygning snart kan paabegyndes.

Den højtærede Minister stillede sig ogsaa meget velvilligt til Spørgsmaalet om Telegraf-Cyklebudenes Ansættelse i andre Statstjenester. Den højtærede Minister udtalte, at de jo havde Adgang til disse. Man kan jo sige, at alle og enhver har Adgang til at søge ind i Statens Tjeneste, men det forekommer mig, at disse unge Mennesker bør have fortrinnsvis Adgang, og at det bør tilkendes gives for de forskellige Etater, Postvæsenet, Statsbanerne og lignende Etater, hvor der kan være Tale om deres Ansættelse; at de bør have fortrinnsvis Adgang, for saa vidt som de ellers egner sig til at udføre saadan Statstjeneste. Det er meget rigtigt, hvad Ministeren sagde, at disse Drengene for en stor Del udgaar fra fattige Hjem, og det er saare naturligt, thi en Dreng, der ansættes som Cyklebud, faar straks en Løn af 30 Kr. om Maaneden, men skal han anbringes i en almindelig Lære, tjener han ikke mere end et Par Kr. om Ugen, og det betyder naturligt ikke saa lidt, naar en Dreng kan bringe Hjemmet 30 Kr. om Maaneden. Derfor er mange af disse Drengene udgaaede fra meget fattige Hjem, og navnlig fra Hjem, hvor Faderen er borte, og hvor en Enke sidder med en Flok Børn, betyder det naturligvis meget, at hendes Dreng kan bringe de 30 Kr. hjem om Maaneden. Men det skal Staten ikke benytte sig af, Staten bør betragte sig som en Slags Forsorg for disse Børn, som den tager i sin Tjeneste og derved hindrer i at lære et eller andet Arbejde, hvormed de senere kunde ernære sig.

Jeg maa ligeledes udtale en Tak for den velvillige Holdning, som den højtærede Minister lagde for Dagen overfor Remisearbejderne. Ministeren erkendte, at her var et velbegrundet Lønkrav, at Remisearbejderne hørte til dem, der indenfor Statsbanerne mest trængte til en Forbedring af deres Kaar, men den højtærede Minister har hidtil ikke villet stille Forslag derom, fordi han alt i Forvejen havde stillet Forslag om en Lønforhøjelse for den store Lønningsgruppe B til et Beløb af 170,000 Kr. Ministeren siger, at Forhøjelsen for Remisearbejderne vilde beløbe sig til 50,000